

Sygn. akt III Kow.1125/16wz

POSTANOWIENIE

Dnia 03.11.2016r.

Sąd Okręgowy w S.Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w S.Witold Galewski

Protokolant st. sekretarz sądowy Daria Staroń

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S. Jacka Koryckiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego P. C. (C.) s. A.** i D. z d. W., ur. dnia (...) w S., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego wK.z dnia 31.10.2013r., sygn. akt IIIK 863/13 za czyn z art.288§1kk, art.157§2kk, art.190§1kk, art.216§1kk, art.224§1kk, art.226§1kk na karę 2 lat pozbawienia wolności.

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia **skazanemu P. C. (C.) s. A.**;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany P. C. złożył do Sądu wnioski o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności. Swój wniosek uzasadnił spełnieniem przesłanek do takiego zwolnienia, wynikających z art.77§1kk i art.78§1kk oraz tym, że okres odbytej kary spowodował u niego trwałe i pozytywne zmiany dotyczące stosunku do rodziny, obowiązków wobec niej i reszty społeczeństwa.

Uprawnienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazany nabył w dniu 21.09.2016r. Koniec kary przypada na dzień 21.09.2017r.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Z treści art. 77§1 kk wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd ustaleń w tym zakresie może dokonać w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Jest oczywiste że chcąc należycie ocenić właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje.

Z wywiadu kuratora sądowego z dnia 10.09.2015r. wynika, że skazany będąc na wolności mieszkał wraz z rodzicami i siostrami. Kiedy pracował to partycypował w kosztach utrzymania domu. Po zmianie szkoły, jego zachowanie uległo znacznemu pogorszeniu. Skazany z uwagi na stwierdzony wysoki stopień nieprzystosowania szkolnego i rodzinnego oraz skłonności do zachowań antyspołecznych, został umieszczony w (...)w K., a później w D. z którego

dokonał ucieczki po 3 dniach. Nadto, skazany już jako nieletni sprawiał problemy wychowawcze. Nie chciał się uczyć, wagarował, a także zaczął spożywać alkohol i zażywać środki odurzające.

Jak wynika z orzeczenia psychologiczno-penitencjarnego z dnia 10.02.2016r., obecny poziom intelektualny skazanego kształtuje się znacząco poniżej przeciętnej. W badaniu z 2010 roku stwierdzono u skazanego osobowość ukształtowaną w nieprawidłowym kierunku z poważnymi zakłóceniami sfery emocjonalno-społecznej (podwyższony poziom napięcia nerwowego, obniżony próg reagowania w sytuacji frustracji z siłą reakcji nieadekwatną do bodźca, duży ładunek negatywnych uczuć i poważne trudności w ich kontroli, niedostateczne umiejętności przewidywania skutków swoich działań oraz zaburzenia w kształtowaniu się uczuciowości wyższej). Nadto, skazany odbył terapię odwykową w Szpitalu Psychiatrycznym wS.G..

Z opinii Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego z dnia 21.03.2011r. wynika, że skazany ma skłonności do manipulacji i w bardzo wyrafinowany sposób niszczy innych, miał skrajnie negatywny wpływ na innych wychowanków, przejawiał arogancję i nie liczył się z innymi osobami.

Z opinii z dnia 2.10.2012r. zespołu psychologiczno-pedagogicznego wynika, że wynika, że u skazanego nastąpiły poważne i głębokie zmiany w osobowości.

Z informacji psychologa więziennego z dnia 11.10.2016r. wynika, że obecnie skazany nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego, po opuszczeniu zakładu karnego.

W tej sytuacji, właściwości i warunki osobiste skazanego sprzeciwiają się uwzględnieniu wniosku.

Postawa w warunkach izolacji jest ważna dla określenia prognozy kryminologicznej, bowiem pozwala na ustalenie, czy wobec skazanego pod wpływem procesu resocjalizacyjnego stwierdzić można ewolucję społecznie pożądaną postawy.

Z opinii Administracji AŚ S. wynika, że skazany w toku odbywania kary był 3 razy nagradzany regulaminowo, Postawy skazanego nie można określić jako wzorowej, bowiem został 5 krotnie ukarany dyscyplinarnie ostatnio w sierpniu 2016 roku. To oznacza, że skazany nie w pełni dostosował się do norm i obowiązków wynikających z faktu odbywania kary w warunkach zakładu karnego.

Obecnie, skazany w relacjach ze współosadzonymi jest bezkonfliktowy. Wobec przełożonych prezentuje postawę regulaminową. Nadto, karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania a zadania wynikające z programu realizuje systematycznie. Brał udział w programie dotyczącym Treningu Zastępowania Agresji ART. oraz ukończył cykl zajęć z zakresu profilaktyki uzależnień od środków odurzających i alkoholu. Także, przebywając w Areszcie Śledczym w G. uczestniczył w kursie zawodowym- malarz.

Powyższe ustalenia uprawniają do stwierdzenia, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności jest nie w pełni ustabilizowane, a co za tym idzie wymaga dalszego oddziaływania wychowawczego które powinno być kontynuowane w warunkach izolacji więziennej. Przypomnieć trzeba, że jedynie wyróżniająca się postawa skazanego może zasługiwać na warunkowe przedterminowe zwolnienie.

Wskazać trzeba, że skazany mimo odbywania kary w jednostce penitencjarnej typu półotwartego nie został sprawdzony w tzw. systemie przepustkowym. Zatem, Administracja jednostki nie znalazła podstaw do zaufania skazanemu, do tego stopnia, aby umożliwić mu wykazanie iż podczas krótkiego pobytu na wolności jest w stanie przestrzegać zasad porządku prawnego. Takie stanowisko Administracji uznać jednak należy za o tyle słuszne, jeśli uwzględni się naganne zachowanie skazanego na wolności.

W tym miejscu należy się odwołać do postanowienia z dnia 19.12.2006r. SA w Krakowie w którym stwierdzono, że bez sprawdzenia zachowania skazanego poza zakładem karnym, bez nadzoru ze strony funkcjonariuszy SW nie powinno mu udzielać się warunkowego zwolnienia z reszty kary. Podkreślić trzeba, że podobne stanowisko w zakresie konieczności sprawdzenia zachowania skazanego na wolności zajął Sąd Apelacyjny w Gdańsku w postanowieniach: z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKzW 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKzW 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II

AKZw 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKZw 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKZw 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKZw 723/15).

Wskazane w przepisie art.77§1kk okoliczności popełnienia przez skazanego o tyle mają znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide: postanowienie z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKZw 709/04).

Z załączonego do akt ewidencyjnych odpisu wyroku Sądu Rejonowego w K.wynika, że skazany dopuścił się popełnienia przestępstw z art.288§1kk, art.157§2kk, art.190§1kk, art.216§1kk, art.224§1kk, art.226§1kk. Popełnione przestępstwa dowdzą, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, a naruszanie porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym.

Dodać trzeba, że wobec skazanego w sprawie II K 863/13 Sąd orzekający wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem na okres próby 5 lat, której wykonanie następnie zarządzono. Z odpisu postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 9.06.2015r. w sprawie II Ko 743/15 wynika, że skazany w okresie próby dopuścił się popełnienia kolejnych przestępstw umyślnych tj. z art.226§1kk i art.190§1kk za które to został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 16.01.2015r. w sprawie II K 1171/14 na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Również, co ustalił Sąd, skazany będąc na wolności uchylał się od realizowania nałożonego przez Sąd obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Wielokrotnie nadużywał alkoholu, a będąc pod jego wpływem stawał się agresywny powodując m.in. konieczność interwencji policji.

Zatem, zastosowany wobec skazanego środek związany z poddaniem go próbie okazał się nieskuteczny. A wobec takiego sprawcy ocena postępów w procesie resocjalizacji powinna zostać przeprowadzona w sposób szczególnie wnikliwy.

Stwierdzić zatem należy, że okoliczności popełnienia przestępstw przy uwzględnieniu ustalonej karalności wniosków wynikających z wywiadu środowiskowego, orzeczenia psychologiczno-penitencjarnego oraz opinii sądowo-psychiatrycznej i psychologa więziennego przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku skazanego o warunkowe zwolnienie, bowiem wskazują na takie jego cechy osobowości jak skłonności do nadużywania alkoholu, zażywania środków odurzających oraz zachowań antyspołecznych, agresywnych, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Wskazać ponownie trzeba, że skazany nie potrafił docenić środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Jedną z przesłanek ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanego, która oznacza jego stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny w całej rozciągłości podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w postanowieniu z dnia 29.06.2006r. sygn. II AKZw 429/06, że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanego w warunkach wolnościowych należy fakt iż skazany po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa, mimo warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Fakt ten rzutuje na ocenę jego aktualnej postawy i nie może być pomijany przy konstruowaniu aktualnej prognozy kryminologicznej.

Zatem, postawa skazanego w czasie pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej powinna być oceniana w powiązaniu z jego właściwościami i warunkami osobistymi (skłonności do nadużywania alkoholu, zażywanie środków odurzających, osobowość nieprawidłowa, brak umiejętności przewidywania skutków swoich zachowań, posiadanie skrajnie negatywnego wpływu na inne osoby), okolicznościami popełnionych przestępstw oraz nieskutecznością zastosowanego środka związanego z poddaniem go próbie. Ta bowiem ocena, w ocenie Sądu penitencjarnego, nie daje obecnie podstaw do przyjęcia, że mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności skazany będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek za bezzasadny, postanowiono jak na wstępie.

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.